

РОЗДІЛ 1
СТАНОВЛЕННЯ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ ЯК
НАУКОВОЇ ГАЛУЗІ ТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
В УКРАЇНІ Й ЗАРУБІЖЖІ

Кожуховська Анна ПЕРЕВАГИ ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ «FACEBOOK» ДЛЯ РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.	142
Колесник Марина ОСНОВНІ ТРУДНОЩІ ФОРМУВАННЯ ФОНЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....	145
Кулінська Вікторія ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВИ.....	147
Магдюк Ольга ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТА ІНТЕРНЕТ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ГРАМАТИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТАМИ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.....	150
Наталюк Дар'я ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТІВ ДЛЯ НАВЧАННЯ ЧИТАННЯ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ.....	152
Прут Олена РОЛЬ ІМПРОВІЗОВАНОГО ДІАЛОГУ У ФОРМУВАННІ АНГЛОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК В УЧНІВ П'ЯТОГО КЛАСУ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	155
Садовець Олеся СТАНДАРТИЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (НА ОСНОВІ ДОСВІДУ МІЖНАРОДНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ АСОЦІАЦІЇ TESOL)...	158
Сучок Галина ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У НАВЧАННІ ГРАМАТИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У СТАРШИХ КЛАСАХ.....	161
Тимчишина Юлія ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ КАРТ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	163
Черлінко Олена ПІСНЯ ЯК ВИД АВТЕНТИЧНОГО МАТЕРІАЛУ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНІЙ МОВИ.....	165

Локшина Олена
 Інститут педагогіки НАПН України
 м. Київ, Україна

ДО ПИТАННЯ ПРО ВИКОРИСТАННЯ
ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ: ГЕНЕЗА
МЕТОДОЛОГІЧНИХ ПІДХОДІВ

Ключові слова: порівняльна педагогіка, методологія, зарубіжний досвід, запозичення.

В умовах відкритості України світу, її євроінтеграційних устремлень, трансформації української освіти з метою відповідності кращим європейським та світовим стандартам актуалізується аспект використання зарубіжного досвіду. Йдеться про ступінь запозичення та формат його застосування. Питання використання зарубіжного досвіду є одним з ключових в методології порівняльної педагогіки, починаючи з моменту «народження» цієї науки, батьком якої вважається Марк Антуан Жюльєн Паризький. Розробляючи ідею порівняння в освіті, французький науковець-педагог запропонував стандартизований опитувальник з 266 запитань для порівняння освітніх інституцій в Європі, опублікований частково в Journal d'éducation у 1816-1817 рр. Метою порівняння вбачалося – «розглянути ...сфери/установи, які пропонують покращання для транспортування з однієї країни в іншу» [2]. З часом провідні методологи порівняльної педагогіки, шукаючи відповідь на проблему використання зарубіжного досвіду, розпочали дискусію щодо проблематичності/неможливості/шкідливості його механічного запозичення. Багатовимірність поглядів у трактуванні Дж. Бііча, охоплює: позицію М. Седлера, який; практичну користь від порівняльних досліджень в освіті вбачав у тому, щоб не стільки запозичувати зарубіжний досвід, а краще розуміти власну систему освіти [3]; погляди М. Холмса та Дж. Бірідея, які виступали за можливість запозичення лише за умови розроблення наукових методів для добору позитивного досвіду, які б могли передбачити успіх у його використанні; Г. Ноа та М. Екштайна, які вели мову про аспект прогнозування; Дж. Шрівера та Дж. Штайнер-Хамсі, які застерігали від непередбачуваних наслідків таких запозичень [1].

Аспект використання зарубіжного досвіду отримав нове бачення в рамках створення міжнародних організацій – ЮНЕСКО, ОЕСР, Світового банку, які почали пропонувати національним урядам універсальні моделі розбудови освіти.

З одного боку, такі моделі вибудовувалися висококваліфікованими фахівцями на кращих світових взірцях, з іншого – часто були надто універсальними та не враховували національної специфіки країн.

Глобалізація XXI ст. з її проявами міжкультурної взаємодії, інтеграції, інтернаціоналізації, регіоналізації, асиміляції, мережування вплинули на саму сутність концепту запозичення зарубіжного досвіду. Відбулася трансформація від лінійного розгляду питання «досвід однієї країни (декількох країн) – для упровадження в іншій» у напрямі багатовимірної моделі порівняння країн, регіонів, виокремлення ключових тенденцій, метою якої є віднайдення інновацій/позитивів для ефективного розвитку/інтеграції у спільний освітній простір.

ЛІТЕРАТУРА

1. Beech J. The Theme of Educational Transfer in Comparative Education: a view over time / Jason Beech // *Research in Comparative and International Education*. – 2006. – Vol. 1, No. 1. – P. 2-13.
2. Gautherin M. Marc-Antoine Jullien ('JULLIEN DE PARIS') (1775–1848) / Jacqueline Gautherin // *Prospects: the quarterly review of comparative education*. – Paris, UNESCO: International Bureau of Education, – 1993. – Vol. XXIII, No. ¾. – P. 757–773.
3. Higginson J. H. Michael Ernest Sadler (1861–1943) / J. H. Higginson // *Prospects: the quarterly review of comparative education*. – Paris, UNESCO: International Bureau of Education, – 1994. – Vol. XXIV, No. ¾. – P. 455–469.

РОЗДІЛ 2 ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ ВИМІРИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ, ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ І ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Komochkova Olga
Khmelnytskyi National University
Khmelnytskyi, Ukraine

FORMS, METHODS AND TECHNOLOGIES FOR ORGANIZING EDUCATIONAL ACTIVITIES OF LINGUISTICS STUDENTS IN UK

Keywords: linguistics, UK, educational forms, methods and technologies.

Nowadays, globalization and integration processes determine fundamental changes in global educational space. Innovative technologies facilitate approaches to professional education, which positively influences the development of forms, methods and technologies for organizing educational activities. UK educators constantly apply the latest approaches to teaching, learning and assessment, as well as provide opportunities for sustainable development and lifelong education and encourage students to develop their skills of critical, abstract and creative thinking (Koller, & Darics, 2018).

British linguistics curricula indicate that forms and methods of teaching, learning and assessment should be aimed at enhancing students' academic progress and reflecting relevant objectives of professional education. Curricula developers clearly coordinate teaching and learning methods with expected competencies in order to motivate future linguists toward professional and personal development.

Linguistics departments provide their students with a set of documents, which contains detailed information on educational objectives, content of academic subjects, as well as expected learning outcomes. In addition, linguistics curricula take into consideration the peculiarities of learning styles and learning activities and combine traditional instruction with creative application of theory in practice.

Linguistics curricula assess students' ability to analyze linguistic data, apply different methods in order to collect such data, understand linguistic concepts, theories, methods, links between these aspects of linguistics and solve specific linguistic problems. Assessment methods are coordinated and systematized with the stated goals of linguistics curricula. They are rather innovative in the character of assessment methods, since the Subject Benchmark for Linguistics does not limit curricular developers in selecting individual methods. Creative approach to applying the latest pedagogical and technological innovations will provide new opportunities for assessing students' educational capabilities.

Due to academic interdisciplinarity, linguistics curricula include the following main forms for organizing educational activities of linguistic students: lectures,